

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος Κ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλ. 1024 ²	Τοῦ προφήτου Δανιήλ Τρίτη 17 Δεκεμβρίου 2013 (2003)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Δειγματολόγιο ἐπιθυμιῶν

«... Ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σύ» (Δαν. 9,23)

Ἐορτάζουμε, ἀγαπητοί μου, τὸν προφήτη Δανιήλ. Νὰ τὸν ἐπαινέσουμε; Δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τοὺς δικούς μας ἐπαίνους. **Τὸν ἐγκωμιάζει ἡ Ἐκκλησία** με ὠραιότατα τροπάρια. Εἶνε, λέει, «*ἀστὴρ φανότατος*», «*λαμπρότατος ἥλιος, προφητῶν ὁ περίδοξος*», ὁ «*πανάριστος στῦλος τῶν δογμάτων*», «*κρηπίς τῆς οἰκουμένης*», «*ἡ διόπτρα τοῦ Πνεύματος*», δηλαδή τὸ πνευματικὸ τηλεσκόπιο με τὸ ὁποῖο εἶδε τί θὰ συμβῆι στὸ μέλλον (ἐσπ.). Εἶδε θρόνους καὶ βασιλεῖες νὰ πέφτουν, εἶδε τὶς περίφημες «*ἐβδομήκοντα ἐβδομάδας*» (Δαν. 9,24), καὶ τέλος εἶδε τὴν ἔνδοξο βασιλεία τοῦ «*Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου*» (Ἐ. ἀ. 7,13-14), τῆς ὁποίας «*οὐκ ἔσται τέλος*» (Λουκ. 1,33).

Τὸν Δανιήλ ἐπαινοῦν ὄχι μόνο οἱ ὑμνογράφοι τῆς γῆς ἀλλὰ καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ. **Τὸν ἐπαινεῖ** –μοναδική περίπτωση– ὁ ἴδιος ὁ **ἀρχάγγελος Γαβριήλ**, ποῦ «*οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ χαῖρε*» (Ἀκόθ. ὕμν. Α). Ὁ ἴδιος ἔλαβε ἐντολή νὰ ἔρθῃ καὶ στὸν Δανιήλ. Κι ὅταν ἦρθε, τὸν βρῆκε νὰ κλαίῃ. Οἱ ἅγιοι δὲν γελοῦν· κλαίνε, ἀλλὰ μέσ' στὸ κλάμα τοὺς εἶνε ἡ χαρὰ τοῦ παραδείσου. Κλαίει ὁ Δανιήλ. —Γιατί κλαῖς, Δανιήλ; —Κλαίω γιὰ κακοὺς ἱερεῖς, γιὰ ἀσεβεῖς ἄρχοντες, γιὰ τὶς ἀμαρτίες καὶ τὶς συμφορὲς τοῦ λαοῦ μου... Ἔκλαιγε, νῆστευε, ἀγρυπνοῦσε, προσευχόταν ὁ Δανιήλ. Σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι τὸν βρῆκε ὁ Γαβριήλ, καὶ τοῦ λέει· Μὴν κλαῖς, Δανιήλ. Γιατί ἀπ' ὅλους μόνο σ' ἐσένα θ' ἀνοίξῃ ὁ Θεὸς τὰ μυστικά του· σὺ θὰ δῆς τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν. Καὶ σοῦ ἀξίζει, διότι εἶσαι «*ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*» (Δαν. 9,23). Τί σημαίνουν ἄραγε οἱ δύο αὐτὲς λέξεις;

Ἄπ' ὅλα τὰ ἐγκώμια οἱ λέξεις αὐτὲς εἶνε τὸ λαμπρότερο στεφάνι. Θὰ προσπαθῆσω ν' ἀγγίξω τὸ πέλαγος τῶν νοημάτων ποῦ κλείνουν. Τί σημαίνει, ὅτι ὁ Δανιήλ εἶνε «*ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν*»;

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, κάθε ἄνθρωπος, κλείνει μέσα του ἀμέτρητες ἐπιθυμίες. Τὶς ἐπιθυμίες κατατάσσω σὲ **τρεῖς κατηγορίες**.

1. Πρώτη κατηγορία εἶνε **οἱ φυσικὲς ἐπιθυμίες**. Ἐφ' ὅσον ὁ ἄνθρωπος εἶνε κι αὐτὸς βιολογικὸ ὄν, ἔχει καὶ ἀνάγκες φυσικὲς. Πρώτη ἀνάγκη ἡ τροφή. Ἔπειτα ἡ ἀνάγκη τοῦ ποτοῦ, τοῦ νεροῦ· ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπαύσεως· ἡ ἀνάγκη τοῦ ὕπνου· ἡ ἀνάγκη τῆς ψυχαγωγίας κ.λπ.. Οἱ ἐπιθυμίες γι' αὐτά, ποῦ ὁ Θεὸς τὶς φύτευσε μέσα μας, δὲν εἶνε ἀπόβλητες. Γι' αὐτὸ ὁ ἴδιος ἐνδιαφέρεται νὰ καλύπτονται οἱ ἀνάγκες αὐτές. Διέταξε νὰ βλαστήσῃ ἡ γῆ χλόη καὶ δέντρα καρποφόρα, νὰ πλαστοῦν ζῶα ποῦ προσφέρουν γάλα καὶ κρέας. Ἔκανε τὶς πηγὲς καὶ τὰ ποτάμια. Ἔδωσε τὸν ὕπνο – μέγα δῶρο! Γέμισε τὰ δάση μελωδικὰ πουλιά. Ὁ Θεὸς ἐξασφάλισε ὅλα αὐτά. Καὶ ὁ ἄνθρωπος, ἂν ἔχη λίγη εὐγνωμοσύνη, πρέπει νὰ λέῃ· «*Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον... τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου*» (Ψαλμ. 102,2-5).

2. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ **οἱ κακὲς ἐπιθυμίες**. Αὐτὲς εἶνε ἡ φυσικὲς ποῦ ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ νὰ τὶς ἱκανοποιήσῃ παρανόμως, ὄχι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ, ἢ φυσικὲς ποῦ ξεπερνοῦν τὰ ὄρια τοῦ μέτρου καὶ ξεχειλίζουν σὰν χεῖμαρροι. Οἱ ἴδιες οἱ ἐπιθυμίες, ἂν δὲν προσέξῃ ὁ ἄνθρωπος, γεννοῦν πάθη φοβερά, ποῦ κάνουν τὸν ἄνθρωπο δοῦλο. Ἔτσι, ἂν δὲν προσέξῃς, ἡ ἐπιθυμία τοῦ φαγητοῦ γίνεται λαιμαργία, ἡ ἐπιθυμία τοῦ ποτοῦ γίνεται μέθη, ἡ ἐπιθυμία τῶν διασκεδάσεων γίνεται φιληδονία καὶ ἀκολασία, ἡ ἐπιθυμία τῆς δόξης, τῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας γίνεται ἀρχομανία καὶ ματαιοδοξία, καὶ ἡ ἐπιθυμία μικρῆς ἰδιοκτησίας, λίγων πραγμάτων, γίνεται φιλοχρηματία, φιλαργυρία, πλεονεξία. Αὐτὲς εἶνε οἱ κακὲς ἐπιθυμίες, ποῦ ἀπαγορεύει ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ.

Θυμηθῆτε τὸν **Δεκάλογο**. Ἡ τελευταία ἐντο-

λή του, κρίκος τῶν ἐντολῶν Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης, λέει: «*Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκη αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῶς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑπόζυγιου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνου αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί*» (Ἐξ. 20,17).

Ἰδοῦ, ἀγαπητοί μου, ὅτι ἐπιθυμίες ποὺ **ἐξέρχονται ἀπὸ τὰ ὄρια τοῦ θεοῦ νόμου ἢ ὑπερβαίνουν τὸ μέτρο**, εἶνε κακές. Γι' αὐτὲς λέει τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὅτι «*ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου*», αὐτὰ τὰ τρία, δὲν εἶνε «*ἐκ τοῦ πατρὸς*» τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ εἶνε «*ἐκ τοῦ κόσμου*». Καὶ «*ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ*» καὶ μόνο «*ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα*» (Α' Ἰω. 2,16-17).

Γιὰ νὰ δῆτε **ποῦ ὁδηγοῦν** αἱ κακὲς ἐπιθυμίες, σᾶς παρακαλῶ ν' ἀνοίξετε τὴν Παλαιὰ Διαθήκη στὸ βιβλίον τῶν Ἀριθμῶν. Ἐκεῖ θὰ συναντήσετε τὰ «*Μνήματα τῆς ἐπιθυμίας*» (Ἀριθμ. 11,34-35; 33,16-17). Τί εἶνε αὐτά; Οἱ Ἑβραῖοι μὲ ὁδηγὸ τὸ Μωϋσῆ ἔζησαν στὴν ἔρημο σαράντα ὀλόκληρα χρόνια. Τροφή τους ἐκλεκτὴ καὶ θαυμαστὴ τὸ μάννα τοῦ οὐρανοῦ. Ἄλλ' αὐτοί, μιὰ τέτοια τροφή, τὴν ἀηδίασαν· ζήτησαν κρέας. Ἡ ἐπιθυμία τους σφοδρά. Ὁ Μωϋσῆς παρακάλεσε τὸ Θεό. Καὶ ἀπαντᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ· Αὐριο θὰ ἔχουν κρέας· θὰ φᾶνε τόσο πολὺ, ποὺ θὰ τοὺς βγῆ ἀπὸ τὴ μύτη, «*ἐκ τῶν μυκτῆρων*» αὐτῶν (Ἀριθμ. 11,20). Καὶ πράγματι τὸ πρῶτὸ γέμισε ἡ ἔρημος ἀπὸ ὀρτύκια. Κ' ἔπεσαν οἱ Ἑβραῖοι στὰ κρέατα σὰν τὰ ὄρνια στὰ ψοφίμια. Ἐφαγαν ἔφαγαν· τὸ ἀποτέλεσμα; Ἐπαθαν δυσεντερία, καὶ τὴν ἄλλη μέρα πέθαιναν κατὰ χιλιάδες. Τότε ἀνοιξαν τάφους ἀμέτρητους μέσα στὴν ἔρημο καὶ τοὺς ἔθαψαν. Ἔτσι ἡ τοποθεσία πῆρε τὸ ὄνομα «*Μνήματα ἐπιθυμίας*». Ἡ ἐπιθυμία τους αὐτὴ δὲν ἦταν κατὰ Θεόν. Ἦταν λαιμαργία καὶ γαστριμαργία. Νὰ ποῦ ὁδηγοῦν οἱ κακὲς ἐπιθυμίες.

3. Τέλος, ἀδελφοί μου, μετὰ τίς φυσικὲς ἐπιθυμίες καὶ τίς κακὲς ἐπιθυμίες θὰ σᾶς δείξω τὴν τρίτη κατηγορία ἐπιθυμιῶν. Ἀλλὰ γι' αὐτὲς δὲν εἶμαι ἐγὼ κατάλληλος. Γι' αὐτὲς θὰ ἔπρεπε νὰ μιλήσῃ ἕνας ἅγιος Ἀντώνιος, ἕνας ἅγιος Παχώμιος, ἕνας Ἰωάννης Χρυσόστομος καὶ ἕνας προφήτης Δανιήλ. Εἶνε **οἱ ἅγιες ἐπιθυμίες ἢ ἐπιθυμίες τῶν ἁγίων**. Ποιὲς εἶνε αὐτές; Πρῶτὴ ἐπιθυμία ἐνὸς ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἶνε ἡ ἐπιθυμία τῆς πνευματικῆς τροφῆς, τὸ νὰ γνωρίσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ θεῖο νόμο, ποὺ εἶνε γλυκύτερος «*ὑπὲρ μέλι καὶ*

κηρίον» (Ψαλμ. 18,11). Ἐπιθυμία του εἶνε, αὐτὰ ποὺ διαβάζει ἢ ἀκούει στὴν ἐκκλησία (ψαλσίματα, ἀναγνώσματα, κήρυγμα, θεία λειτουργία), νὰ τὰ κάνῃ αἷμα καὶ ζωὴ, ἀγῶνα καὶ μάχη. Ὅπως ἄλλοι τρέχουν στὰ κέντρα ψυχαγωγίας, αὐτὸς τρέχει στὴν ἐκκλησία· «*Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων. ἐπιποθεὶ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου*» (Ψαλμ. 83,2-3). Ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπισκεπτεται τὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ. Ἐπιθυμεῖ πρὸ παντὸς νὰ γεύεται τὸ μέγα μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας· «*Γεύσασθε καὶ δετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος*» (Ψαλμ. 33,9). Ποθεῖ τὴν ἔνωση μὲ τὸν Κύριο. Ἐπιθυμία του τέλος εἶνε, ὅλος ὁ κόσμος νὰ γνωρίσῃ τὸ Θεὸ καὶ τὸ θέλημά του.

* * *

Τέτοιες ἐπιθυμίες εἶχαν οἱ ἅγιοι, τέτοιες εἶχε καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ. Γι' αὐτὸ ὁ Γαβριήλ τὸν εἶπε «*ἄνδρα ἐπιθυμιῶν*». Θὰ ρωτήσετε· **Ἐπὶ τὸν σήμερον τέτοιος ἄνθρωπος; Ἐπὶ τὸν σήμερον**. Κάποιος ἔπασχε ἀπὸ καρκίνου τῆς γλώσσης. Μετὰ τὴν ἐγχείρησι θὰ ἔχανε πλέον τὴ λαλιά του. Τὸν ρώτησαν, ποιά θέλει νὰ εἶνε τὰ τελευταῖα του λόγια. Αὐτὸς εἶπε· «*Ἰησοῦς Χριστὸς νικᾷ*» - «*Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*». Ἦταν σὰν ἐκεῖνα ποὺ εἶπε ὁ ἀπόστολος Παῦλος «*Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σώσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ*» (Α' Τιμ. 1,15).

Ἀδελφοί μου! Σᾶς ἔδωσα ἕνα δειγματολόγιο τῶν ἐπιθυμιῶν· ἐπιθυμίες φυσικὲς, ἐπιθυμίες κακὲς, ἐπιθυμίες ἅγιες. Διαλέξτε καὶ πάρτε. Ἐὰν ἔχετε ἐπιθυμίες φυσικὲς, οὔτε ἔπαινος οὔτε κατηγορία. Ἐὰν ἔχετε ἐπιθυμίες κακὲς, τότε εἶστε δυστυχεῖς. **Ποιὸς θὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ ἐπιθυμίες ἅγιες**, γιὰ νὰ γίνουμε κ' ἐμεῖς ὅπως ὁ Δανιήλ «*ἄνδρες ἐπιθυμιῶν*»;

Σᾶς παρακαλῶ, βάλτε τὸ χέρι στὴν καρδιά, ποὺ εἶνε ἡ ἔδρα τῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ ρωτήστε· καρδιά, τί ἐπιθυμεῖς; λεπτά, δόξεις, μεγαλεῖα, ἡδονές;... «*Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα...*» (νεκρ. ἀκολ.). Μηδὲν οἱ ἔρωτες, μηδὲν τὰ πλοῦτη, μηδὲν τὰ ἐπίγεια. Ἄν ἡ καρδιά πάσχη ἀπὸ ἐπιθυμίες κακὲς, τότε γονατίστε καὶ πέστε μαζὶ μὲ τὸν ἄλλο προφήτη, τὸ Δαυῖδ· «**Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός**» (Ψαλμ. 50,12). Δώστε μου ἕναν ἄνθρωπο μὲ καθαρὴ καρδιά, δώστε μου μιὰ καρδιά ποὺ νὰ πάλλῃ γιὰ τὸ Θεὸ καὶ τὸν πλησίον!

Ἄς προσπαθήσουμε τίς ἡμέρες αὐτὲς νὰ καθαρίσουμε τίς καρδιές μας ἀπὸ τὰ πάθη, γιὰ νὰ γίνῃ **κάθε καρδιά μιὰ φάτνη**, ὅπου θὰ γεννηθῇ μιὰ φορὰ ἀκόμη ὁ Χριστός· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος